

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA V. broj 285 23. srpnja 2017.

16. NEDJELJA KROZ GODINU - U GODINI „A“

PUSTITE NEK OBOJE RASTE DO ŽETVE

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prisporodbu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i iskлася, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'« I drugo im prisporodbu iznese: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama.«

BITI STRPLJIV SA SOBOM I DRUGIMA

Život naš i život drugih uvijek je ovisan i o sredini u kojoj mi živimo i rastemo. Život je u svojem korijenu dobar i plemenit, ali drugi kao i mi utječe na njega. Kad gledamo ljude na zemlji onda vidimo sve vrste mržnje i zloće. Nekada nam pada na pamet da bi 'počupali' sve zločeste da smo moćni.

Ipak, Bog ne iskorjenjuje ljude uza sve nedaće koje se događaju. Ostavlja ih povijesti i završetku vremena. Dok Isus sije svoju spasiteljsku riječ da uzdigne čovječanstvo, netko drugi uvijek 'sije' na isti teren 'kukolj', odnosno razdor i zle riječi.

Čuli smo prošle nedjelje da može biti manjak i neprepravljeno u samome tlu (čovjeku koji sluša riječ), ali danas Isus ide dalje korak pa nastavlja, i kada je dobro sjeme (nauka, poruka) i kada je dobro tlo (čovjekovo raspoloženje) suprotstavlja se nešto izvanjsko što može također sprječavati pravi uzrast žita (čovjeka i njegove osobnosti).

Tko je i što je danas kukolj to je vrlo teško procijeniti. On se dobro skriva po svojoj boji u žitu. On je dosta dobro kamufliran. Čak nekada izgleda s izvana kao pravo 'žito', ali tek kasnije rast pokaže

da to nije bilo žito. 'Kukolj', da tako kažem, može biti različit. Već prema usjevu.

Vrlo teško je u početku procijeniti kukolj. Vrlo teško ga je i kasnije pokidati a da se osobnost ne pokida, da se pravi plod ne pokida... Današnje Evandjelje donosi i drugo upozorenje. Oprez s našim predrasudama. Oprez s našim osudama drugoga. A kako bi čovjek drugoga dobro poznavao kad ne pozna samoga sebe?

Obično 'najbolji' 'najdobrohotniji' presuditelji su ti koji malo samoga sebe gledaju. Ipak će doći i dolazi vrijeme kada sam čovjek u sebi odbacuje kukolj. Kada je vrijeme da se skupljaju plodovi? Odbacuje se kukolj koji je netko posijao u našu mladost, u našu obitelj, zajednicu... Isus Krist zaključuje: strpljenje, doći će vrijeme kada će se vrlo jasno odlučiti kukolj od žita i sažgati - ma ne ponovno posijati!

Marijan Jurčević, OP

SVETI JAKOV STARIJI

Među dvanesticom Isusovih učenika pronalazimo dvojicu imenom Jakov, od kojih se mlađi – Jakov Alfejev, časti zajedno sa svetim Filipom 3. svibnja, a Jakov Zebedejev ili Jakov Stariji, 25. srpnja.

Jakov Stariji je bio brat Ivana apostola i evanđelista, a rođen je u ribarskom mjestu Betsaidi, na Genezaretskom jezeru. Otac mu je bio ribar Zebedej, a majka Saloma, koja se spominje na više mjesta u Novom zavjetu, i to kao pobožna žena koja je pratila Isusa na njegovom križnom putu, te kao jedna od svjedokinja njegova uskrsnuća.

Dvojicu braće, koja su kao i njihov otac bili ribari, jednom je prilikom, dok su krpali mreže, pozvao sam Isus da pođu za njim, što su oni spremno i učinili. Njih su dvojica, zajedno sa svetim Petrom, bili najbliži Isusovi učenici, koji su mogli svjedočiti o posebnim događajima iz života svoga Gospodina. Tako su jedino oni nazočni u situaciji kada je Krist izliječio Petrovu punicu, kada je oživio Jairovu kćer, prilikom Kristova preobraženja na brdu Tabor, kao i onda kada se smrtno znojio na Maslinskoj gori.

Zbog njihove vatrene naravi, Isus Ivana i Jakova naziva "sinovima groma". Primjerice, kad su se jednom vraćali iz nekog samarijskog sela koje nije htjelo primiti Isusa i apostole, njih su dvojica predložila Isusu da pošalje vatru s neba i uništi mjesto. No, unatoč takvoj žestokoj

naravi, obojica će itekako posvjedočiti ljubav i vjernost svome Učitelju.

Nakon Kristova uskrsnuća, Jakov je više puta vidio Isusa, a nakon što je Isus uzašao na nebo, zajedno se s drugim apostolima i Isusovom Majkom nalazio na njihovim okupljanjima, te je poslije silaska Duha Svetoga javno i neustrašivo očitovao svoju vjeru. Štoviše, upravo će zbog te gorljivosti i neustrašivosti prvi od apostola položiti život za svog Gospodina. Njega je 42. ili 44. god. dao mačem pogubiti Herod Agripa, unuk onoga kralja Heroda koji je, htijući ubiti novorođenog Isusa, pogubio nevinu dječicu.

Nakon što su Arapi razorili Jeruzalem, njegovo je tijelo u 7. st. preneseno u Španjolsku, a na mjestu gdje su sahranjeni njegovi zemni ostaci dignut će se grad Santiago de Compostela (Santiago = sveti Jakov), treće najsvetije katoličko hodočasničko mjesto, nakon Jeruzalema i Rima.

Osim što se časti kao zaštitnik Španjolske, svetoga Jakova se zaziva kod reumatskih bolesti i artritisa, zaštitnik je hodočasnika, putnika, vojnika, konjanika, jahača, veterinara, ratara itd., a njemu su također posvećene mnoge crkve i kapele diljem svijeta, pa tako i kod nas. U ikonografiji ga se obično prikazuje kao putnika sa štapom u ruci, a ponekad s mačem, zbog njegove mučeničke smrti.

REVOLUCIJA ILI EVOLUCIJA?

Fanatična volja da se iskorijeni zlo i sve što je negativno donijela je sa sobom toliko patnje u ljudskoj povijesti: revolucije, svjetski ratovi, duhovni teror, totalitarističke ideologije, etnička čišćenja, zatvaranje i mučenje protivnika. U ime tobožnje 'čistoće' (rase, religije, ideologije) činili su se strašni zločini. Nasilne revolucije nisu donijele dobro čovječanstvu. Evolucija, duhovna evolucija čovječanstva, središnji je dio Božje pedagogije. Bog je strpljiv. Jer je milosrdan. Bog zna da postoje ljudi koji su na putu, koji traže, ne znaju, muče se, nisu savršeni, nije im sve jasno, lutaju... Današnje evanđelje snažno poziva na strpljivost koja dopušta rast, na povjerenje u dobro u čovjeku. Isus kaže da je svaki čovjek i pšenica i kukolj. Često smo slični slugi koji hoće odmah iščupati ono što nas smeta i ljuti. Dobar i mudar gospodar ne slijedi savjet sluge. Tko je fiksiran na kukolj, ne vidi pšenicu.

Nijedan pravi životni problem ne rješava se samo tako da ga se 'prelomilo preko koljena', i uvijek od nas iziskuje povjerenje i strpljivost. U protivnom, postajemo sudci tuđih života: sudimo druge po našim mjerilima. Bez strpljivosti (koja je uvijek znak ljubavi, jer nedostatak strpljivosti često je nedostatak ljubavi!), preostaje slijepa volja koja sve opustoši u pokušaju da iskorijeni, podijeli, razgraniči, isključuje i osudi... Bog dopušta rasti!

fra Anđelko Domazet

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 24. srpnja

Kristina, Borna

UTORAK, 25. srpnja

Sv. Jakov, apostol

SRIJEDA, 26. srpnja

Joakim i Ana

roditelji BDM

ČETVRTAK, 27. srpnja

Klement O., Ljiljana

PETAK, 28. srpnja

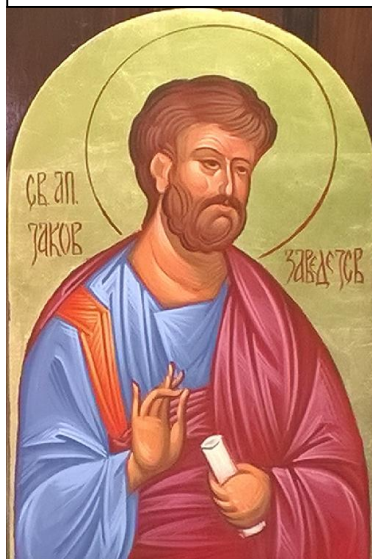
Prohor, Samson

SUBOTA, 29. srpnja

Marta, Urban

NEDJELJA, 30. srpnja

**17. NEDJELJA KROZ
GODINU**

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.